

QUOD.**Quod.**

Quod té diverses natures: pronom relatiu i conjunció subordinant.

Com a relatiu, introdueix **OSR** i concerta en nombre i gènere amb el seu antecedent. Normalment el mode d'aquestes oracions és l'indicatiu.

-Responsum, quod ei dederunt, falsum uidebatur. (La resposta que li van donar, semblava falsa.)

Com a conjunció subordinant, pot introduir diverses oracions depenent del context: **substantives (OSS)** o **causals (OSAdv)**. Pot portar el verb tant en indicatiu com en subjuntiu, depenent de si expressa una idea real o suposada.

- **Substantiva: que, el fet que.** Pot actuar com a subjecte, **CD** i aposició. Fa de subjecte de verbs d'esdeveniment (*euenit, accidit...*) i impersonals. Si depèn d'un verb de llengua, enteniment o sentiment, fa de CD. També pot actuar com aposició o explicació d'un pronom o substantiu de l'OP.

-Gaudeo quod uenisti. (M'alegra que hagi vingut.)

-Accidit quod dux uulnus accepit. (Succeí que el general va rebre una ferida.)

-Id tibi uitium maximum est quod nimis tardus es. (Aquest és el teu major defecte, que ets massa lent.)

- **Causal: perquè, ja que, com que.** L'oració principal pot portar partícules correlatives (*id, eo, idcirco, propterea, ob eam rem...* per això, a causa de...).

-Socrates accusatus est quod corrumpere iuuentutem. (Sòcrates va ser acusat perquè corrompia la joventut.)

-Quod id cupis, proficiscar. (Perquè ho desitges, me n'aniré.)